

عنوان مقاله:

رابطه بین تسهیم دانش و بهبود کیفیت علمی از دیدگاه اعضای هیئت علمی در دانشگاه های منتخب اصفهان

محل انتشار:

مجله مدیریت اطلاعات سلامت، دوره 11، شماره 6 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

عباس رجائی آذرخواهرانی - کارشناس ارشد، مدیریت آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

سعید رجائی پور - دانشیار، مدیریت آموزش عالی، دانشکده ی علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

رضا هویدا - استادیار، مدیریت آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

فریده موحدی - کارشناس ارشد، علم اطلاعات و دانش شناسی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه : امروزه یکی از استراتژی های مهم برای استقرار و کاربست مدیریت دانش در سازمان ها ، فرآیند تسهیم دانش می باشد. لذا سازمان ها خصوصا دانشگاه ها که از مراکز مهم اشاعه دانش به شمار می روند با دستیابی به این قابلیت تسهیم دانش می توانند، بهبود کیفیت علمی خود را تضمین کنند. هدف از این پژوهش، تعیین رابطه بین تسهیم دانش و بهبود کیفیت علمی از دیدگاه اعضای هیئت علمی در دانشگاه های منتخب اصفهان بود. روش بررسی : روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه اعضای هیئت علمی تمام وقت دانشگاه های اصفهان (۵۹۳ نفر) ، علوم پزشکی اصفهان (۶۴۳ نفر) و دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان (۲۳۶ نفر) در سال تحصیلی ۹۲-۱۳۹۱ خورشیدی جمعا به تعداد ۱۴۷۲ نفر بود که با استفاده از روش نمونه گیری طبقه ای تصادفی متناسب با حجم، تعداد ۱۷۷ نفر انتخاب شدند. ابزار جمع آوری اطلاعات شامل پرسشنامه تسهیم دانش با ۱۰ سوال و پرسشنامه بهبود کیفیت علمی با ۳۰ سوال با مقیاس پنج درجه ای لیکرت بود. روایی پرسشنامه ها به صورت محتوایی، صوری و سازه مورد تایید قرار گرفت و ضرایب پایایی آنها با استفاده از Cronbach's alpha به ترتیب ۸۷٪ و ۹۵٪ محاسبه گردید . داده ها با استفاده از نرم افزارهای آماری SPSS و Amos مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها : نتایج ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که بین تسهیم دانش و بهبود کیفیت علمی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد ($p < 0/05$)، هم چنین بین مولفه های تسهیم دانش با تمام مولفه های بهبود کیفیت علمی رابطه مثبت و معناداری وجود داشت ($p < 0/05$) . نتایج حاصل از مدل معادله ساختاری نشان داد که تسهیم دانش تأثیر مثبت و معناداری بر بهبود کیفیت علمی دارد و میزان تأثیر تسهیم دانش بر بهبود کیفیت علمی برابر با مقدار برآورد شده استاندارد ۶۰٪ محاسبه گردید . به عبارت دیگر تسهیم دانش ۳۵ درصد از واریانس بهبود کیفیت علمی را پیش بینی و تبیین می کند. نتیجه گیری : دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی با استقرار و کاربست فرهنگ تسهیم دانش می توانند بهبود کیفیت علمی خود را تضمین کرده و آن را ارتقاء ببخشند. واژه های کلیدی: مدیریت دانش؛ بهبود کیفیت؛ دانشگاه ها.

کلمات کلیدی:

تسهیم دانش، بهبود کیفیت علمی، دانشگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1799959>

